

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

liv [i.e. xi]. Veritas perfecta soli convenis judicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

sequente , posito quod eo quadrante currat Petrus , erit actus verus , et si continuetur dein post tertium quadrantem , quando Petrus non currit amplius. Idem deniq; est circa prophetias Scripturæ , v. g. dum dicitur : *Virgo pariet & concipiet* : quæ nunc sunt , & in æternum erunt veræ , si τὸ παρίτ non significet tempus futurum post hoc instans, sed futurū, post tempus, quo Isaias hoc dicebat. Veritas ergo ideo non est actui non essentialis, quia ab eo separari potest, sed quia potuisset ab eo separari , quia potuisset idem actus , qui nunc est verus , esse falsus , objecto aliter se habente , quam jam se habet.

XI. Veritas propriè formalis & in dicendo seu perfecta, conformitas nimirum cognitionis dicentis seu enuntiantis & determinantis se ad alterutram partem contradictionis , soli convenit iudicio : veritas tamen in repræsentando seu veritas inchoata , quæ est sine affirmatione & negatione , tamen apprehensioni simplici , quam complexæ convenit; sic enim apprehensio contra imperium voluntatis jubentis repræsentari hominem, repræsentans pīcēm , adhuc objecto suo est
con-

conformis, et si diffiformis sit objecto iusso repræsentari : Item falsitas in repræsentando non tamen formalis est in apprehensione cōplexa, v. g. in hac: *Deus est auctor peccati*: quales apprehensiones multas habent ei , qui eas veluti hæreticas refutant, absq; eo, quòd per illas affirment aut negent quidquam.

XII. Ex duabus contradictoriis de futuro contingente, tā absoluto, quām conditionato, una est determinatē vera, altera falsa; ideo enim propositio de præterito & præsente cōtingente determinatē est vera; quia determinatē repræsentat rem, sicuti est, sed idem facit propositio de futuro contingente v.g. *Petrus cras peccabit* : posito Petrum cras peccatum esse , licet id ego ignorem pro tempore, quo id enūtio ; Item illud est determinatē verū, quod determinatē est futurum, sed cōtingētia, futura sunt determinatē futura; illorum enim Deus habet determinatā cognitionem, neq; etiam futuritio determinata , quæ tantū dicit, rem fore pro tali tempore, & non dicit non posse non esse, opponitur esse contingentī, quod tantū dicit, rem posse non esse , & non dicit rem non fore : unde aliud est, rem esse determinatē veram, aliud est, esse necessa-